

**WERELD-IMPRESSIES
VAN EEN
JETPLANE-NOMADE**

FRANK DE ZANGER

TOURNESOL

WERELD-IMPRESSIES VAN EEN
JETPLANE-NOMADE

Frank de Zanger

TOURNESOL

www.tournesol.nl

Copyright © 2000, F.A.P. de Zanger
Illustraties: kunstenaarscollectief CREYON
Omslag: A.J. van Ooijen
Foto auteur: UN/AC - Brand Overeem
Druk: Zuidam & Uithof B.V., Utrecht
ISBN 978-90-803597-3-4/NUR 323

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een databank (geautomatiseerd/digitaal of anderszins) en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, computertechniek/internet, microfilm, of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever Tournesol te Soest, Nederland (www.tournesol.nl).

No part of this book may be reproduced in any form, or saved in a database (digital or otherwise), by press, photoprint, computer methods/internet, microfilm, or any other means, without written permission from the publisher Tournesol at Soest, The Netherlands (www.tournesol.nl).

Boeken van Frank de Zanger

ms Zeepaard, 2022, spannende fictie

Gezien de Gekte, 2014, psychologische roman

De Ring, 2010, roman

Wereld-Impressies van een Jetplane-Nomade, 2000, geïllustreerde reisverhalen

Nobel Was Hij, 1999, spannende fictie

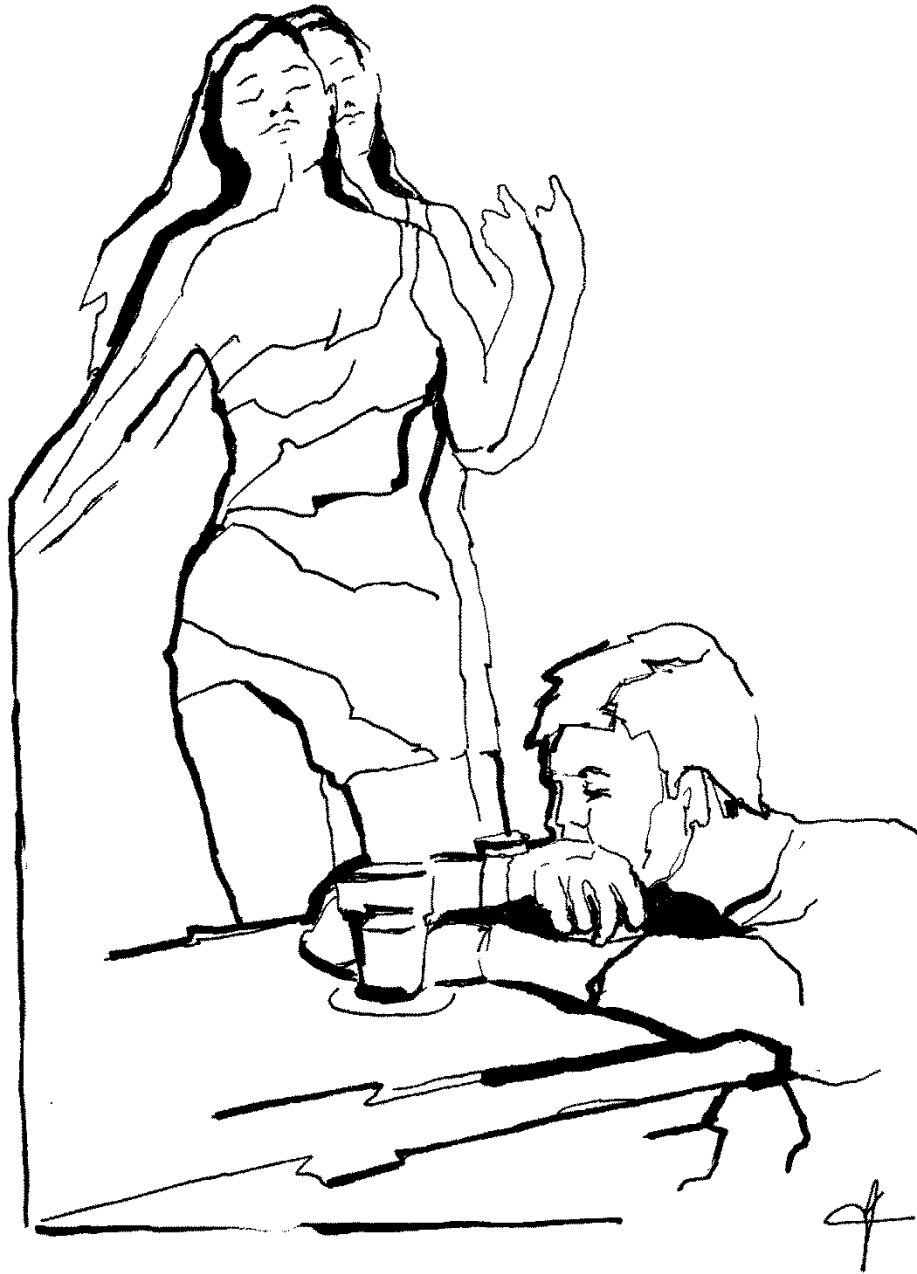
Een Zee van Zacht Geruis, 1997, roman

INHOUD

De 'Ya Ya Club'	<i>Indonesië, 1990</i>
Is er speelruimte in de zandbak?	<i>Saoedi-Arabië, 1991</i>
Mag het ook een deukje minder zijn?	<i>Indonesië, 1991</i>
Een willekeurige binnenplaats	<i>India, 1992</i>
Tete en de vaart der volkeren	<i>Mozambique, 1992</i>
Heerlijk Dhaka	<i>Bangladesh, 1994</i>
Deze maffe wereld	<i>Indonesië, 1994</i>
Een Geheim Management Plan	<i>Indonesië, 1994</i>
Boris	<i>Luchtruim, 1995</i>
Jakarta erotica	<i>Indonesië, 1996</i>
De eerste keer	<i>Nederland (India) 1996</i>
Een hel tussen hemel en aarde	<i>Luchtruim, 1996</i>
Een nieuw project	<i>Bangladesh, 1997</i>
Voor altijd carnaval	<i>Trinidad, 1998</i>
De 'Pelican'	<i>Trinidad, 1998</i>
'Wining'	<i>Trinidad, 1998</i>
Van hoeden en petten	<i>Rusland, Israël, 1999</i>
Moshe en Hannes	<i>Israël, 1999</i>
Gevecht met de duivel	<i>Israël, 1999</i>
Mannenbar	<i>Nepal, 1999</i>

DE 'YA YA CLUB'

Indonesië, 1990

Het is een uur of elf als de knetterende driewieltaxi ons in een blauwe walm afzet bij een merkwaardig houten gebouwtje. Men zegt dat het een bouwkeet is geweest. Aan de buitenkant voert een trap naar de eerste verdieping. Diepe bastonen dreunen door de wanden naar buiten.

Ziet de tent er van buiten armoedig uit, binnen is dit niet het geval. Het interieur moet aangeven dat wij in een Engelse pub zijn beland. Houten aftimmering, pullen bier, komische en pikante teksten aan de muren. Verder barst het er van de mensen, en de helft is buitenlander.

Mijn Indonesische collega, Bob, en ik dringen ons door de menigte op zoek naar zitplaatsen. De hoefijzervormige bar, die centraal en vóór het podium is opgesteld, is geheel bezet. Wij persen ons langs de zitjes in 'chalet-stijl'. Twee bezoekers stappen juist op, en bieden ons het bankje aan.

Hard rock dondert van het podium, weggeslingerd door vier heren en een dame. Het publiek volgt de maat door op het barblad te slaan, met bierviltjes te tikken, of mee te deinen.

Bier moet er komen. Bob houdt mijn plaats bezet, en ik dring mij richting bar. Onderweg loop ik tegen Erik de Noorman aan: een rijzige viking-yup met witblond haar, dat is samengebundeld tot een lange staart die tot halverwege zijn rug reikt. Verder is hij keurig in donkere pantalon, wit overhemd met korte mouwen, en een donkere stropdas. Het meest merkwaardige is wel dat hij *geen* ring in zijn oor heeft. Is hij een trend achter, of is hij er één voor? Zijn expatriate-vrienden zien er minder formeel uit, en missen ook de staart in de nek. Dringen is niet onprettig tussen Indonesische dames. En ik kom er wat tegen, aangezien zij minstens de helft van dit etablissement vullen. Vele van deze dames hebben van hun hobby hun beroep gemaakt, maar de scheiding tussen een vriend die je onderhoudt en een onderhoudende vriend is hier klein. Europese vrouwen zijn zwaar in de minderheid; hun aanwezigheid heeft hier ook iets onnatuurlijks.

Als ik terug ben, heeft Bob een deel van onze ruimte moeten prijsgeven. Op ons bankje is een jonge Indonesiër aangeschoven, en tegenover ons zitten zijn vriend, een Amerikaan, en een Indonesisch meisje. De Amerikaan is vrolijk aangeschoten.

'Hallo, hoe heten jullie, en waar komen jullie vandaan?'

We weten direct elkaars voornamen. Tegenover ons hebben we te maken met Rita en Roy, naast ons zit Mardjo. De 'Ya Ya Club' is het eindpunt van hun kroegentocht. Onderweg heeft Roy een meisje opgepikt, of was het andersom? Het

meisje is in een grandioze stemming. Ze zingt mee met de band, en gaat op het bankje staan. Roy bestelt bij een toevallig passerende barman meer drank. Vier bier. Rita drinkt cola.

Ik had al eerder gehoord dat er op het barblad geswingd wordt als de stemming er goed in zit, maar dat stadium hebben we nog niet bereikt. Op de bar dan niet, maar wel pal tegenover ons op de bank trekken de wiegende heupen van Rita sterk onze aandacht. Het is duidelijk dat haar show meer voor Bob en mij bedoeld is dan voor Roy. Maar Roy schijnt het niet te deren. In tegendeel, hij moedigt haar vurig aan. Intussen denkt Bob dat het allemaal voor hem bedoeld is, en ik denk dat ze de show voor mij opvoert.

Zo nu en dan draait Rita zich al swingend naar Roy, die met zijn koddige hoofd precies op het niveau van haar heupen zit. Expres scheel kijkend volgt hij de bewegingen van het middelpunt van haar middenfront. De omstanders reageren hilarisch. Het werkt stemming verhogend. Rita geniet ervan, en Bob niet minder. Er wordt meer bier aangesleept. Roy begint zo langzamerhand motorisch minder gecoördineerd te worden. Zijn blik wordt melancholiek en hij volgt bij Rita's volgende sessie - zijn kant op - niet meer haar sensuele bewegingen.

'Kom van dat dak af!' golft in onvervalst Nederlands van het podium. Jarenzestig-rock uit Holland, gezongen door een lange Indonesiër uit het voormalige Papua Nieuw-Guinea. Grote bijval ontvangt hij van de Nederlanders en Belgen.

Onze krullenbol heeft plaatsgemaakt voor een elegante zangeres met een lief rattenkopje. Ook is er een andere band op het podium verschenen. Lief Rattenkopje heeft duidelijk Indonesisch en Europees bloed. Rock vervangt zij door gevoeliger songs. Zij zingt verbluffend goed.

Een jonge ex-pat is naast onze tafel komen staan. Het kost hem enige tijd om de aandacht van Rita te trekken. Als dat eenmaal is gelukt, volgt er een korte knik en een glimlach.

De zangeres geeft na haar eerste nummer een vermanende waarschuwing aan het publiek; charmant en lacherig, maar de boodschap is duidelijk genoeg: pas op voor geslachtsziekten! 'Cross your legs!', roept zij, en klemt hierbij demonstratief haar bovenbenen tegen elkaar. Met X-benen begint zij het volgende nummer.

Rita springt vrolijk van de bank en verlaat meteen met de jonge ex-pat de 'Ya Ya Club'. Ik verwacht nu dat Roy kwaad wordt, maar dat is niet het geval. Roy is

vrolijk en melancholiek tegelijkertijd. Roy vindt alles goed. Roy gunt nu alles iedereen, en iedereen alles.

Lief Rattenkopje zwijmelt de hele tent het volgende nummer in. Proost Bob! Dit is absoluut de netste tent in heel Jakarta. YA...YA.